

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De eruditione christifideliu[m]

Herolt, Johannes

Colonie, 27. X. 1496

Qu[omod]o sup[er]bia occultat se sub triplici specie virtutu[m].

urn:nbn:de:hbz:466:1-30784

qui inueniunt modos nouos intencendi
in vestibus: tam viris & feminis unde
carnales concupiscentie ad peccata carna-
lia amplius prouocent: sicut & femine va-
dat nimis discoopere: sicut & quod ad man-
illas. viri & quod ad nates. et multa hu-
iusmodi p[ro] que multi graniter solent pec-
care. Si in religione qui contra regu-
laz statuta sui ordinis inuenirent noui-
tates adiuuendū dissolute. in habitu vel
incessu. vel nimis delicate in vice. possit
nonnunquam peccare mortaliter. Et tanto
gravius quanto pluribus scandalum per-
hiberent tales nouitates per eos inueni-
te. et aperient viam liberius delinquendi
et statuta vel consuetudines laudabiles
sui ordinis transgrediendi. Sit enim aliquis pre-
sumat solū inuenire aliquas nouitates ex-
curiositate quod si se non sunt illicite vel p[ro]ni-
cione. licet presumptuose ad hoc tendat.
ut huiusmodi nouitates inueniat: nul-
las tamen vellat inuenire sed se illicitas
vel si se principiosas vel quouis modo ten-
dentes contra charitatem dei vel proximi. tunc
huiusmodi presumptio potest esse peccatum
veniale. et quoniam sine peccato. Sciendo
quod si quis nouas virtutes possit inuenire
vel nouas laudabiles exercitiū. vel nouum
modum seruandi deo vel beneficiandi: il-
le particeps omnis bonorum illo fieret. que
sunt p[ro] posteros usque ad nouissimum diem.
Et post mortem in gloria in celo augmenta-
retur sibi gaudiu[m] accidentale propter bo-
num exemplum et laudabile doctrinā quam
relict in posteris. In Cesar[us] Quā-
nis exemplum vere humilitatis et perfecte ca-
ritatis ostenderis. cū tantis et p[ro] ratiō[n]es erer-
na p[ro]mia possideb[us]. Unū et[er] Aris. 5. eth.
Optimū est ille quod non vultur bonitate ad
se solu[m]: sed etiam ad alios. Sice e[st] cōuerso. si
quis p[ro]pter proximis suis malū exemplum:
ut si quis inuenit nouas et malas inuentio-
nes unū alijs recipiunt occasionē peccandi.
tunc talis erit particeps omnium malorum
quod fiunt p[ro] posteros et sua pena accidet al[ia]
si sic moritur in inferno augmentabitur

quotque eū in hoc peccato quod inuenit et
alios informauit secuti fuerūt: eorum omni-
bus erit. vñ Gregorius in mora. Tomor-
ibus quod dignus est quod exempla prauitatis
in posteros reliq[ue]t. Et hec de filiabus
inanis glorie dicta sufficiant.

Quomodo superbia occultat se sub
specie virtutum:

Superbia fuit Henricus de firma
ria quoniam se sub triplici specie virtus
tum occultat. **P**rimo
sub specie zel[i]: aliorum dicta et facta temere
rep[ro]b[et]edēdo. tales in se fidētes tamquam illi-
sti ceteros asp[er]nant more pharizei quod facta
publicani redarguit. et seipsum false ut
dicauit. **Q**uia tales sic clamorose aliorum
facta repellentes sepius hoc credunt agere
ex amore libere veritatis. cum tamen hoc realiter
faciat ex timore superbie et presumptio-
nis afferentes frequenter se ad hoc cogi ex
amore veri. cum ad hoc tamen cogant solo re-
corde oculi. propter hoc cuiuslibet homini mul-
tu est necessarium quod ista occultationem diligenter
aduertat. **R**emedium p[ro] quod reprehē-
sionē temerariā poteris evitare est quod ho-
zelū iusticie habeat setem. et in omni facto
quod reprehendēdū est in alto primo consideret
an ad hoc teneat et moueat ad hoc ex
charitate vel non. **S**i sic: consideret an sequitur
utilitas quam intendit. et cum hoc inuenies
nerit seruēt modum correctionis fraterne
traditū a Christo Math. xviii. **S**i pecca-
uerit in refrat tuus et ceteri. **Q**uia modus fraterne
correctōis cadit sub p[re]cepto virtutis
gni doctoris dicitur. **S**ed superbia se occultat
sub falsa specie spiritualis p[er]fectus p[ro]fet-
mi. et frequenter evenit in illis quod pro salute
aliorum aliquam bona opera in publico faciunt:
vñ ipsos laudantur contingit. **O**d evider-
ter beato Bernardo evenit quod scripsit de
se quod quandoque in sua publica p[re]dicatione
et doctrina pro honore divino sinceris ins-
choara quedam elatio propter gloriantiese
immiscuit quam statim ut p[ro]pendit virili-
ter repulit dicens. propter te non incepisti nec
propter te dimissem. **R**emedium p[ro] quod

D **S**

De peccato

Elatō em prie complacentie eustare poteris fīm Aug⁹. est. ut cuī homo laudatur de suis bonis acībus: de illa laude non gaudeat ppter se: putaratione proprie complacentie: solum gaudeat de hāpterytūtatem ex ei⁹ bonis p̄imo p̄uentē. Et q̄ homo de seipso ingemiscat doleat: et libyphī d̄ hoc displiceat q̄ alijs placet et ab alijs laudat et studeat q̄ ab illa laude exp̄s ḡm̄eat. et q̄ tā laude q̄ opus q̄d laudatur totaliter i deū re ferat. Berū. Quid mihi de victoria laudem ascibō: cum mea virtute non trūpho. Item diligent debet inquirere in seqn̄ p̄imus bona facta sua r̄stuperat an ip̄e de hoc doleat ppter peccatū p̄xi mi et non ppter seipm̄. Item an pl̄dolet si aliquis magis iustus defactis suis meliorib⁹ ampli⁹ vitupare. Et si hoc inuenierit verisimiliter estimare poterit q̄ elatō em p̄ne complacentie perfecte edosmauerit. Tertio supbia se occultat sub specie humilitatis et singularis sc̄titatis. Qd fīm aug⁹. maxime apparct in his q̄ de mīdi cōtemptri et desordidis vestib⁹ in seip̄is gloriant. Et ista exultatio supbie tanto est periculoso: qnto s̄b sp̄e religionis et sc̄titatis decipit. ut dicit aug⁹. Et tales in seip̄is qn̄q̄ de suis bonis acībus int̄m̄ complacent sibi et ex prop̄a eo tñ cōplacētia totaliter absorbent. Und sic sibi placentes bo multū d̄splicet. ut dicit sanctus aug⁹. Qui exemplo quo dammō silividet accidisse lectō athonio. Hū sibi quadā vice incidit q̄ null⁹ monachoz tāto tpe in heremo sicut ip̄e bo seruisset. Ex quo etiā se existibat certe quis superiori. propter quē lapsum diuinitus statim sibi dictū est: alius; esse in heremo se meliorem. Insinuans sibi d̄ paulo pri⁹ heremita. quē accēde iussus est. Cum usitā cū contēplat⁹ fuisset: p̄ nihil amplius suā virā estimabat. Remediū ad expellēndū supbiā. q̄ se sub specie humilitatis et sanctitatis occultat. In hoc consistit q̄ homo cogitet q̄ nihil

pōret ex seip̄o sine gratia dei. et q̄ nihil estimeret om̄e bonū q̄ eū factum respectu eius q̄d facere debuisset: dicēs se iuxta doctrinā xp̄i seruū inutilem et indignū. Recogitetur etiā q̄ ex semib⁹ nisi p̄tem et q̄ sp̄ timeat sibi aliqd deesse d̄ his q̄ p̄tinente ad necessitatē et ad augmentū salutis sue. et quiāq̄ diligenter ista recordari voluerit: p̄culdubio oēm supbiā et corde suo eliminabit.

Contra oēm supbiā
BEmedia generali contra oēm supbiā sunt sex. Primum est: cōsideratio vite sanctoz p̄teritorum quoz p̄paratō et om̄is p̄fectio nostra im p̄fectio videt. Cū em̄ p̄sideramus hū militatē beate yginis. austoritatē beati Johis bap. punctatē Johis euāgelii. largitatē bti Martini. et sic de alijs. tūc videmus manifeste q̄ vita nra sit q̄ si nihil respectu sanctoroz p̄cedētium. vñ Greg⁹. Qui vitā p̄cedentia p̄spicit qd in se gemere debeat subtili⁹ cognoscit. **C**ontra remedium est videre defectuosos hoies. s. hoies paupes. cecos. claudos. leprosos. et sic de alijs. q̄libet nostrum quantūq̄ sanus et fortis: adhuc pōt fieri talis si deus p̄mitteret. hoc sp̄ cogitandū est nobis. ut sic p̄ talem p̄siderātē humiliemur. **T**ertium remedium est p̄sideratio viliis scrututis in q̄ homo est si ip̄e est supbus. q̄r est seru⁹ diaboli. **Vñ Job. xli.** Ip̄e em̄ est rex sup om̄es filios supbie. Et sicut q̄libet rex habet regnare sup suos subditos: sic et diabolus sup supbos. Item sicut humiles s̄t filii dei: q̄ dabit eis regnum. p̄ hereditate paterna. Sicut dī Lu. xii. Nolite timere p̄sillus grec⁹ q̄r cōplacuit patri vestro dare vobis regnum. Hic et supbiā sunt filii dei aboli q̄ dabit eis infernum et eternū supplicium. **Vñ Aug⁹. in ep̄la.** Quē supbiā viles. filium esse diaboli nō dubites. **Q**uartum est p̄sideratio vilitatis. p̄p̄t̄ cor. is Primo qn̄o puer de vili materia concipiatur. et in ytero matri nūtrit. **S**e

